

Bacheloroppgave

ADM650 Jus og administrasjon

**Er Norges anerkjennelse av den syriske nasjonalkoalisjonen som den legitime representant for det syriske folket i strid med folkeretten? / Is
Norways´ s recognition of the Syrian national coalition as the legitimate representative of the Syrian people in violation with international law?**

Sara Ahmad Barekzai

Totalt antall sider inkludert forsiden: 33

Molde, 22.Mai.2017

Høgskolen i Molde
Vitenskapelig høyskole i logistikk

Obligatorisk egenerklæring/gruppeerklæring

Den enkelte student er selv ansvarlig for å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler, retningslinjer for bruk av disse og regler om kildebruk. Erklæringen skal bevisstgjøre studentene på deres ansvar og hvilke konsekvenser fusk kan medføre. Manglende erklæring fritar ikke studentene fra sitt ansvar.

Du/dere fyller ut erklæringen ved å klikke i ruten til høyre for den enkelte del 1-6:		
1.	Jeg/vi erklærer herved at min/vår besvarelse er mitt/vårt eget arbeid, og at jeg/vi ikke har brukt andre kilder eller har mottatt annen hjelp enn det som er nevnt i besvarelsen.	☒
2.	Jeg/vi erklærer videre at denne besvarelsen: <ul style="list-style-type: none">• ikke har vært brukt til annen eksamen ved annen avdeling/universitet/høgskole innenlands eller utenlands.• ikke refererer til andres arbeid uten at det er oppgitt.• ikke refererer til eget tidligere arbeid uten at det er oppgitt.• har alle referansene oppgitt i litteraturlisten.• ikke er en kopi, duplikat eller avskrift av andres arbeid eller besvarelse.	☒
3.	Jeg/vi er kjent med at brudd på ovennevnte er å <u>betrakte som fusk</u> og kan medføre annullering av eksamen og utestengelse fra universiteter og høgskoler i Norge, jf. Universitets- og høgskoleloven §§4-7 og 4-8 og Forskrift om eksamen §§14 og 15.	☒
4.	Jeg/vi er kjent med at alle innleverte oppgaver kan bli plagiatkontrollert i Ephorus, se Retningslinjer for elektronisk innlevering og publisering av studiepoenggivende studentoppgaver	☒
5.	Jeg/vi er kjent med at høgskolen vil behandle alle saker hvor det forligger mistanke om fusk etter høgskolens retningslinjer for behandling av saker om fusk	☒
6.	Jeg/vi har satt oss inn i regler og retningslinjer i bruk av kilder og referanser på biblioteket sine nettsider	☒

Publiseringsavtale

Studiepoeng: 15

Veileder: Georg Panzer

Fullmakt til elektronisk publisering av oppgaven

Forfatter(ne) har opphavsrett til oppgaven. Det betyr blant annet enerett til å gjøre verket tilgjengelig for allmennheten (Åndsverkloven. §2).

Alle oppgaver som fyller kriteriene vil bli registrert og publisert i Brage HiM med forfatter(ne)s godkjenning.

Opgaver som er unntatt offentlighet eller båndlagt vil ikke bli publisert.

Jeg/vi gir herved Høgskolen i Molde en vederlagsfri rett til å gjøre oppgaven tilgjengelig for elektronisk publisering:

ja nei

Er oppgaven båndlagt (konfidensiell)?

ja nei

(Båndleggingsavtale må fylles ut)

- Hvis ja:

Kan oppgaven publiseres når båndleggingsperioden er over?

ja nei

Er oppgaven unntatt offentlighet?

ja nei

(inneholder taushetsbelagt informasjon. Jfr. Offl. §13/Fvl. §13)

Dato: 18.05.2017

Forord

Denne oppgaven er skrevet i forbindelse med min bachelor i Juss og administrasjon ved Høgskolen i Molde. Det er den avsluttende delen av tre lærerike år. Jeg vil takke mine lærere og en ekstra stor takk til min veileder Georg Panzer som har vært til stor hjelp under oppgaveskrivingen.

Valg av tema er på bakgrunn av at jeg kommer fra Afghanistan. Jeg kunne ha valgt konflikten i Afghanistan som tema for min oppgave, den er like dagsaktuell som konflikten i Syria, men berører meg personlig i for stor grad. Konflikten i Syria er veldig lik den langvarig krigen i Afghanistan. Det er flere aspekter ved konflikten i Syria som er lik det som skjedde under den kalde krigen i Afghanistan og etterkrigstiden som jeg var vitne til under oppveksten.

Takker også min kjære venninne Christine for å ha tatt seg tid til å lese oppgaven min. Og takk for tre fantastiske år sammen, det var den beste tiden, med ”opp and down” følelser. Takk for at du var der for meg.

Innhold

1.0	Innledning.....	1
1.1	Problemstilling.....	1
1.2	Avgrensning.....	2
1.3	Oppgavens oppbygging	2
2.0	Grunnleggende fakta og teori	2
2.1	Assad – regimet.....	2
2.2	Den Arabiske våren.....	3
2.3	Starten av borgerkrigen og oppbygning av opposisjonen.....	3
2.3.1	Syrian National Coalition (SNC).....	4
2.4	Internasjonal politisk innflytelse.....	5
2.4.1	FN og sikkerhetsrådet	6
2.4.2	Norsk engasjement i konflikten	6
2.4.3	Den Arabiske Liga	7
2.5	Religion i Syria	7
2.5.1	Sunni og sjia.....	7
3.0	Metode.....	8
3.1	Dokumentundersøkelse.....	9
3.2	Folkeretten om anerkjennelse av nye regjeringer	11
4.0	Analyse.....	12
4.1	Genève Kunngjøringen	13
4.1.1	Første avsnitt i kunngjøringen – Avsender og mottaker.....	14
4.1.2	Tredje punkt i kunngjøringen.....	15
4.1.3	Fjerde punkt i kunngjøringen.....	16
4.1.4	Sjette punkt i kunngjøringen.....	17
4.2	Pressmeldingene fra EU og Norge.....	20
4.2.1	EU	20
4.2.2	Norge.....	22
5.0	Avslutning.....	24
6.0	Referanseliste.....	26

1.0 Innledning

Tema for oppgaven ble valgt på bakgrunn av min interesse for internasjonal politikk og folkerett. Midtøsten, og særlig Syria konflikten, er et interessefelt jeg har hatt i lengre tid. Krigen i Syria fortsetter å rase nesten seks år etter at protestene mot regjeringen brøt ut i mars 2011. Både regjeringsstyrker og ikke- statelige væpnede grupper har begått krigsforbrytelser og brudd på internasjonal humanitær rett. Den sivile befolkningen blir stadig utsatt for nye angrep, på sine hjem, skoler og sykehus. Selv om konflikten i Syria i stor grad har bidratt til økningen i antall flyktninger i verden, er flyktningkrisen et globalt fenomen med store flyktninggrupper i de fleste regioner i verden. Syriakonflikten bidro til å skape internasjonal oppmerksomhet rundt et tema som ikke har mottatt i nærheten av den oppmerksomheten den trenger for å kunne løses (Amnesty internastional 2017). Dette har bidratt med å påvirke verdenspolitikken drastisk. Det internasjonale samfunnet kom sammen for å finne en løsning på konflikten, gjennom å kunne etablere en ny regjering. Nasjonalkoalisjonen av syriske opposisjons- og revolusjonskrefter er vestens svar på konflikten. Denne koalisjonen sitter i eksil med væpnede krefter som operer i Syria. Den sittende regjeringen Bashar al-Assad nekter å forandre sin styringsrett, som er det syriske befolkningens ønske. Men gjennom å etablere en ny regjering mens Assad sitter på makten, krever folkeretten at det skjer med noen gjeldende prinsipper. Konflikten i Syria har rammet den syriske befolkningen hardt, derfor er det viktig at det internasjonale samfunn skal kunne bidra med at konflikten blir bedre, ikke verre. Derfor er det viktig å kunne sette seg inn i noen vilkår for hvem som er den rette regjeringen for det syriske folket. Det er en stor og ikke minst kompleks konflikt, for å kunne forstå hva som er viktig for å dempe konflikten er det naturlig å sette seg inn i folkerettslig nivå.

1.1 Problemstilling

Problemstillingen jeg kom frem til ble da som følger;

Er Norges anerkjennelse av den syriske nasjonalkoalisjonen som den legitime representant for det syriske folket i strid med folkeretten?

1.2 Avgrensning

Dette er et stort og komplekst tema, for å holde seg innenfor rammene til oppgaven var det nødvendig med en del avgrensninger. Som følge av dette vil den ikke behandle den væpnede delen av konflikten. Med dette mener jeg Assads brudd på menneskerettigheter ved bruk av vold, kjemisk våpen som gas og lignende overfor sin egen befolkning. Og adgang for USA og Frankrike for bruk av militær makt, som luftvåpen i form av bombing i Syria og tillegg Europas bidrag til konflikten. Dette er ikke fordi det uvesentlig, det er ganske aktuelt tema siden det er en pågående konflikt, men fordi det bare indirekte berører min problemstilling. For å holde seg innenfor rammene har det også vært nødvendig å avgrense oppgaven ytterligere. Fokuset vil ligge på kjønn, etnisitet og religion, men slik at jeg vil fokusere mest på sjia muslimer, sunni muslimer og kurdere men mindre på kristne, armenere og beduniene.

1.3 Oppgavens oppbygging

For å kunne besvare problemstillingen vil det være nødvendig å gjøre rede for noe grunnleggende fakta og teori som vil være viktig for analysen. Disse vil bli behandlet i del 2. I del 3 går jeg inn på metodiske valg og gjør rede for dokumentundersøkelse og juridisk metode som er brukt for å besvare problemstillingen. Del 4 inneholder min analyse og del 5 en avslutning og eventuelle videre forskning.

2.0 Grunnleggende fakta og teori

2.1 Assad – regimet

I 1970 kom Hafez al-Assad fra den pan-arabiske, sosialistiske Baath-partiet til makten ved et ikke blodig militærkupp. Assad-regimet har hatt kontrollen siden. Da Hafez al-Assad døde i 2000, tok hans sønn Bashar al-Assad over presidentembetet. Formelt er Syria en parlamentarisk republikk, men i praksis har landet fungert mer som et autoritært regime. Partiet definere seg selv som et sosialistisk parti som ønsker å samle den arabiske verden i en union. Makten er i hovedsak hos presidenten og hans nærmeste rådgivere fra militæret og sikkerhetspolitiet. Assad familien tilhører en av Syrias mange religiøse minoriteter som kalles alawitter. Alawittene er en undergruppe av sjia islam, som jeg kommer senere nærmere inn på. Det syriske regimet har derfor knyttet tette bånd til det shiamuslimske

landet Iran, og til Hizbollah i Libanon. Majoriteten av den syrisk befolkningen er imidlertid sunnimuslimer (Globalis 2017a)

2.2 Den Arabiske våren

Den arabiske våren brøt ut i 2011 med demonstrasjoner, sammenstøt. Den førte til store omveltninger i Midtøsten og Nord Afrika. Bakgrunnen for opprørerne varierte fra stat til stat, men det var i hovedsak ønske om endret styresett som sto sentralt for opprøret. Opprørene i Syria var et ønske om å styrte Assad regimet. Demonstrasjonen i Syria førte til at Assad løslatte flere jihadistiske fanger, for å bevise at opprørene var terrorister og videre skape et voldelig opprør som skulle åpne for bruk av makt. Disse opprørene ble etter hvert en del av ISIL (Globalis 2017b). Opprørerne krevde demokratisering, menneskerettigheter og bedre levekår. Men Assad hadde beskyldt demonstrantene for å være sunni-islamistiske terrorister. Han hadde dermed interesse i å "bevise" at dette var tilfelle ved å bidra til å skape en slik virkelighet. Dette var hovedgrunnen til at den arabiske våren utviklet seg til en brutal borgerkrig (Globalis 2017b)

2.3 Starten av borgerkrigen og oppbygning av opposisjonen

I løpet av sommeren 2012 satte en ny politisk offensiv inn. Man kom ikke til å bli kvitt Assad verken gjennom et internt kupp eller gjennom ekstern støtte fra Sikkerhetsrådet i FN. En annen mulighet fantes: Bevæpning av syrerene slik at de kunne gjøre jobben selv. Folkeretten forbyr i utgangspunktet å bevæpne grupper i andre land som ikke er et lands legitime myndigheter. Det er både i strid mot intervensjonsforbudet og mot forbudet om å anvende makt mot en annen stat, kommer nærmere inn om intervensjon prinsippet og suverenitetsprinsippet senere i analysen. Slik bevæpning krever i det minste at verden anerkjenner opposisjonen som landets legitime representanter, slik man hadde gjort med Libyas overgangsråd. (Hellestveit 2017, 125-126). Anti Assad grupper ble derimot i utgangspunktet støttet av store deler av det internasjonale samfunnet, med USA i spissen. Sunni – muslimske land, som Saudi-Arabia, Tyrkia og Qatar har støttet opprørerne økonomisk og til dels med våpen. I likhet med USA, har disse landene et ansent forhold til Iran, og senere også til terrororganisasjonen den islamske stat (IS) (Globalis 2017a)

Når man ikke fikk Sikkerhetsrådet med på intervensjonen i Syria, kunne man i stedet anerkjenne opposisjonen, og støtte dem og deres opprørerne som om de var legitime myndigheter for det syriske folk. Dette hadde skjedd i Libya, men da med Sikkerhetsrådet i ryggen. Norge hadde for eksempel anerkjent libyske myndigheter sent, sammen med Kina, i august 2011. Vesensforskjellen var imidlertid at uten Sikkerhetsrådet var det hele en risikofull affære (Hellestveit 2017, 126)

Man måtte ha en politisk opposisjon, en militær struktur underlagt den, og en lang rekke stater om var villige til å anerkjenne enhetene. Men opposisjonen i Syria var en broket forsamling. I oktober 2011 ble Det syriske nasjonalrådet (SNC) dannet i Tyrkia. Det omfattet politiske opposisjonelle på venstresiden, Det muslimske brorskap, kurdere, lokale koordineringskomiteer, representanter for alawitter, assyrere, kristne og drusere, først og fremst i kraft av å være individuelle opposisjonelle. Noen hadde vært med på forsøk på å samle opposisjonen i Syria gjennom den såkalte Damaskus-deklarasjonen i 2005. Den gangen hadde prosjektet endt på grunn av interne motsetninger. Noe lignende gjentok seg nå, og SNR endret retning gjentatte ganger i løpet av det første halvåret. I mars forlot tre fremtredende medlemmer gruppen, en fordi SNC var ”korrupt”, det andre fordi den var en ”liberal maskerade for Brorskapet” og den tredje fordi SNC ikke hadde lyktes i å forsørge opprørerne med våpen (Hellestveit 2017, 126)

2.3.1 Syrian National Coalition (SNC)

Den Nasjonal koalisjonen for Syriske revolusjons og opposisjonskrefter er en koalisjon bygget av opposisjonsgrupper og individer som er i eksil, som støtter Syriske revolusjonære mot Assad regimet. På grunn av situasjonen i Syria, er det vanskelig å få tak i god informasjon. Militære operasjoner er avhengige av kommunikasjon og intelligens til å lykkes. Når en eller begge av disse elementene er kompromittert, er resultatet ofte kalt krigens tåke. Denne setningen inneholder alle uklarheter og feilvurderinger som kan oppstå under en faktisk kamp situasjon. Det er også en politisk versjon, der publikum kan bli påvirket av feilinformasjon eller tvetydig rapportering av fakta (Nousutile 2016) Konflikten i Syria utgjør at journalister ikke får tak i riktig informasjon.

I oktober 2011 ble SNC etablert i Istanbul, Tyrkia, et forsøk på å skape en samlet representasjon, særlig overfor det internasjonale samfunn, for å samle støtte til opprøret. Rådet hadde sete i Istanbul. SNC består av medlemmer fra flere opposisjonsgrupper; de fleste i eksil. Dets politiske plattform, representert i høsten 2011, var til da det fremste forsøk på å samle den fragmenterte syriske opposisjonen. Per april 2012 var SNC anerkjent av et hundretalls land som paraplyorganisasjonen for den syriske opposisjonen. Syrisk politisk opposisjonskoalisjon, en sammenslutning av grupperinger som støttet opprøret mot Baath-regimet og president Bashar al-Assad under Den arabiske våren fra 2011 og deretter engasjerte seg i den påfølgende borgerkrigen i Syria (Leraand, Det syriske nasjonalrådet 2014a)

SNC har framholdt sin oppgave som å støtte det syriske folks revolusjon for frihet og demokrati og å arbeide for et demokratisk, pluralistisk og sivilt samfunn. En del av medlemmene tilhører det forbudte Muslimske brorskap, og SNC er til dels forsøkt framstilt som en front for dette. SNC stilte seg i utgangspunktet avvisende til utenlands militær intervensjon i konflikten i Syria, men oppfordret til slik inngrep i mars 2012 og anmodet om at det ble opprettet en flyforbudssone for å beskytte sivile. SNC inngikk tidlig et samarbeid med Free Syrian Army (FSA), som forsøkte å samle den militære motstanden mot regimet, slik SNC søkte å forene den politiske opposisjonen (Leraand, Det syriske nasjonalrådet 2014a)

Den syriske opposisjonen avholdt i november 2012 et møte i Doha, Qatar, med press fra blant andre USA om å skape en mer forent front mellom opposisjonelle krefter i og utenfor Syria. SNC avviste først et nytt samlende lederskap, men bøyde seg for det internasjonale presset og gikk inn i den nye koalisjonen som ble dannet (Leraand, Det syriske nasjonalrådet 2014a)

2.4 Internasjonal politisk innflytelse

Syria har en viktig strategisk betydning for mange land, både i Midtøsten og i resten av verden. Derfor blir både regimet og opposisjonen aktivt støttet av andre stater. Også religiøse motsetninger mellom land som er sunni- og sjia dominert spiller inn i konflikten. I tillegg til de nære båndene Syria har med Iran og Libanon, får Assad-regimet støtte fra

Russland. Syria er Russlands eneste gjenværende allierte i Midtøsten, og huser Russlands eneste militærbase i Middelhavet (Globalis 2017a)

2.4.1 FN og sikkerhetsrådet

FN-pakten slår fast at bruk av militær makt, eller trusler om bruk av makt, er forbudt, riktignok med to unntak. Det er to paragrafer i FN-pakten som åpner for legitim bruk av væpnet makt. Den ene knytter seg til retten til selvforsvar etter artikkel 51. Land som blir angrepet vil kunne påberope seg militært angrep på grunnlag av selvforsvar. Den andre bygger på artikkel 39 hvor Sikkerhetsrådet har ansvar for situasjoner som ansees som en trussel mot fred og sikkerhet. Altså for at noe er en så stor trussel mot freden, at en må bruke militærmakt for å fjerne trusselen. Dette må skje i form av en resolusjon.

En resolusjon fra Sikkerhetsrådet kunne åpnet for bruk av slike virkemidler, men Russland og Kina har til nå lagt ned veto tre ganger mot resolusjoner som hjemler bruk av makt mot Assad-regimet. Russland kritiserer også vesten for å støtte opprørene i Syria med våpen. I henhold til den såkalte Nicaragua-saken fra Den internasjonale domstolen i Haag så anses slik støtte som et brudd på maktforbudet.

2.4.2 Norsk engasjement i konflikten

Norge har siden 2014 hatt soldater i Syrias naboland Irak. Hovedformålet har vært opplæring og trening av den irakiske hæren og kurdiske soldater i kampen mot IS. I mai 2016 bestemte den norske regjeringen at Norge også skal trene opp syriske opprørere i kampen mot IS. Treningen skjer i Jordan av norske soldater. Disse syriske opprørerne er ment å skulle kjempe mot IS inne i Syria. De norske soldatene skal på sikt også kunne delta i krigføringen inne i Syria. Dette er mer folkerettslig problematisk enn Norges rolle i Irak. Forskjellen er at den irakiske regjeringen har bedt om Norges hjelp, mens den syriske Assad-regjeringen ikke har gjort det men heller fordømt Norge initiativ. Norge blir med dette involvert i den syriske borgerkrigen. Det er problematisk blant annet fordi det blir vanskelig for Norge å sikre at de syriske opprørene som Norge skal trene opp vil kjempe utelukkende mot IS, slik den norske regjeringen har understreket at de skal. Hvis opprørerne som Norge trener opp begår krigsforbrytelser eller velger å kjempe mot Assad-regimet, vil det gjøre Norges rolle folkerettslig problematisk, blant annet fordi Sikkerhetsrådet ikke har godkjent maktbruk mot Assad-regimet (Globalis 2017a)

2.4.3 Den Arabiske Liga

Den arabiske liga (League of Arab States) er en politisk organisasjon og et forbund som består av 22 land fra den arabiske verden. Den ble opprettet i 1945, og arbeider for politisk og økonomisk samarbeid mellom medlemslandene (Globalis 2017a). Utenriks ministeren i den arabiske ligaen kunngjorde anerkjennelsen av den syriske nasjonal koalisjonen under møtet i Kairo. Anerkjennelsen tok plass i Doha Qatar, under møtet understreket Golfrådet (Gulf Cooperation Council) også at de anerkjenner den nye koalisjonen som den legitime representant for det syriske folket. Golfrådet har en politisk og økonomisk union mellom seks arabiske stater som ligger ved Persiabukta, medlemslandene er Saudi Arabia, Bahrain, De Forente Arabiske Emirater, Oman, Qatar og Kuwait. Anerkjennelsen tok sted 11. November 2012. (Al Arabiya News 2012)

2.5 Religion i Syria

Religion er en viktig aspekt å ha med når det er snakk om Midtøsten. Flertallet av syrere er sunnimuslimer, trolig noe over 70 prosent. (Alle tall er usikre, og der finnes ingen pålitelig religionsstatistikk fra nyere tid. Som tidligere nevnt er det på bakgrunnen av "the fog of war", altså krigens tåke). En sjiamuslimsk minoritet og i tillegg kommer tre religiøse minoriteter med røtter i fra islam: alawittene som utgjør 12 prosent av befolkningen og druserne ca. 3 prosent og ismaelittene ca 0.5 prosent og resten er kristne (Vogt, Religion i Syria 2015) En av årsakene til krigen i 2012 er motsetninger mellom de muslimske gruppene sunnier (majoritet) og alawitter (minoritet) (Leraand, Syria 2016). Derfor velger jeg å fokusere på sunnimuslimer og sjiamuslimer.

2.5.1 Sunni og sjia

Sunniislam er en trosretning innfor islam som omfatter omkring 85 prosent av alle muslimer. Betegnelsen innebærer en avgrensning både i forhold til sjia islam og til sekteriske grupper, det vil si grupper med synspunkter som omfattes som "innovasjoner" og som avviker fra flertallets etablerte tro i praksis. Sunnimuslimene ser seg som forvaltere av profetens autentiske tradisjon (sunna). Den fullstendige selvbetegnelsen er "tradisjonens og felleskapets folk" (Vogt, sunniislam 2016)

Sjiamuslimer, tilhengere av sjia-retningen innenfor islam; utgjør 15% av alle muslimer i verden. Sjiamuslimene dannet en egen gruppe allerede på 600-tallet, som en følge av striden om Profeten Muhammads etterfølger. De hevder fortsatt at Ali Ibn Abu Talib og hans slekt var utvalgt av Profeten som leder (imam) for hele fellesskapet. (Vogt, sjiamuslimer 2012) Alawitter er en minoritet av denne gruppen.

Alawitter, den største av Syrias tallrike etniske og religiøse minoriteter, også kjent som nuasairer. Blant andre muslimer i Midtøsten ble alawitter gjerne betraktet som liberale og sekulære. Alawittiske kvinner er som oftest ikke religiøse. Fra slutten av 1960 årene ble alawittenes rolle i syrisk politikk stadig sterkere, og striden om den politiske makten i landet kom til å utspilles mellom ulike alawittisk grupper. Alawittene har sittet med makten i Syria siden 1970, ved Hafez al-Assad og deretter sønnen Bashar al-Assad. (Vogt, Alawitter 2014)

3.0 Metode

Undersøkellesmetoden i denne oppgaven vil først og fremst være analyse av dokumenter. Jeg baserer denne oppgaven på å analysere tre dokumenter. Dokumentene som skal analyseres er Genève Communiqué, en pressmelding fra EU og en pressmelding fra Norge. Dokumentene er om anerkjennelse av den nye regjeringen og innebærer dermed at de må analyseres i en folkerettslig kontekst. Denne juridiske konteksten gjør oppgaven tverrfaglig i og med at jeg også må benytte juridisk metode.

Metode er det Jacobsen(2005) beskriver som en måte å gå frem på for å samle inn empiri, data, om virkeligheten. Den er et hjelpemiddel man benytter seg av for å kunne beskrive virkeligheten. Den kjente organisasjonsteoretikeren og statsviteren James G. March (1991) deler kunnskap inn i to ulike typer. En genuint ny kunnskap om noe vi tidligere ikke har visst noe om i det hele tatt, eller kunnskap som har som mål å utvikle og raffinere eksisterende kunnskap. Sistnevnt er ikke noe brudd med tidligere antagelser, men et supplement og utvidelse av noe vi allerede vet.

Metoden kan deles inn i kvantitative og kvalitative fremgangsmåter. ”Kvantitative metoder samler inn informasjon som omkodes til tall, mens kvalitative metoder samler inn

data i form av ord” (Jacobsen,2005, 40). Kan også være i form av setninger og fortellinger. I denne oppgaven forsøker å beskrive virkeligheten ved hjelp av kvalitativ metode. ”Fokuset er kun avhengig av forskningens kontekst, forskerens interesser og ferdigheter, og hva slags materiale man trenger for å genere eller verifisere teorier” (Glaser & Strauss, 1967, 17-18).

Annerkjennelse av nye regjeringer peker på folkeretten, der legitimiteten av den nye regjeringen står sentralt. Oppgaven er derfor et tverrfaglig element ved at jeg også må forholde meg til juridisk metode. Den juridiske metoden er normativ og fokuserer på de folkerettslige reglene. Spørsmålet om reglene blir overholdt er et underordnet deskriptivt spørsmål.

3.1 Dokumentundersøkelse

Dokumentundersøkelse er en metode hvor ordene, setningene og fortellingene som er samlet inn eller nedtegnet av andre. ”Forskere kan benytte seg av offentlige dokumenter, årsrapporter for en bedrift, politisk selvbiografier, dagbøker, brev osv.” (Jacobsen, 2005, 163). Jeg har valgt å benytte meg av Genève Communiqué (Kunngjøringen) av 30 Juni 2012, pressmeldingen fra Norge og pressmeldingen fra EU. I følge Jacobsen (2005) innenfor metodefaget trekkes det frem tre spesielle situasjoner som gjør at dokumentanalyse er best egnet. Den første situasjon er når det er umulig å samle inn primærdata. Det på bakgrunnen av at personene er utilgjengelig, enten de er i en posisjon der de ikke kan eller vil la seg intervju, eller at de rett og slett ikke eksistere lenger. Det hadde selvsagt vært interessant å kunne intervju de som utarbeidet Genève konferansen eller EU rådet og Norges utenriksminister, men det er lite sannsynlig at det skulle være mulig. For det første fordi dokumentene er fra en annen tidsperiode, og de organene som hadde truffet disse beslutningene ikke lenger finnes. Når det er umulig å samle inn primærdata, når vi ønsker å få tak i hvordan andre har fortolket en viss situasjon eller hendelse eller når vi ønsker å få tak i hva mennesker faktisk har sagt og gjort. Situasjonen i Syria er en konfliktområde som gjør det vanskelig å legge vekt på primærkilder som for eksempel intervju, gruppeintervju og spørreundersøkelse. Siden å gjennomføre intervju eller annen kvalitativ metode på min problemstilling ville være ressurskrevende og trekker seg langt utover rammene til min oppgave. Dokumenter kan etter Jacobsen(2005) være objektive, spesielt når det antar form av referater. ”Gjennom nedtegninger kan vi finne –

ordrett – hva som har blitt sagt i en debatt..., gjennom møtereferater kan vi finne hvilke beslutninger som har blitt fattet, hvem som har snakket.” (Jacobsen, 2005, 164). Dermed medfører denne dokumentanalysen bruk av sekundærdata, i følge Jacobsen (2005) er sekundærdata, data som allerede har blitt samlet inn av noen andre forskere, for eksempel for generelle informasjonsformål i offentlige statistikker eller for et bestemt forskningsprosjekt. Den som samlet inn dataene hadde da et annet utgangspunkt enn de som bruker dataene sekundært. Dette medfører at den som har samlet inn informasjon ikke har hatt samme problemstilling og forskningsspørsmål som for eksempel jeg har hatt. ”utnytting av sekundærdata er at vi må være bevisst på utvalget av kilder til dataene. Hvor kommer dataene fra, hvem har samlet dem inn osv.” (Jacobsen 2005, 137). Jeg var derfor bevisst på hvilken kilde dataene kom fra og hvem som hadde samlet dem inn. De allerede innsamlende dataene (sekundærdata) jeg benyttet meg av er offentlige dokumenter som nevnt tidligere, Genève Kunngjøringen, pressmeldingen fra Norge og pressmeldingen fra EU.

På første punkt er det her viktig å avklare hvem som er avsender og hvem som er mottakeren av disse dokumentene. Det er her Jacobsen skiller mellom en personlig og en institusjonell kilde. Hvorav en personlig kilde innebærer at enkelt menneske står som avsender, mens den institusjonelle kilden er mer uklart på hvem sine synspunkter som kommer frem. Genève Kunngjøringen og pressmeldingene fra EU og Norge kan sies å være institusjonelle kilder, siden det er institusjonen som treffer avgjørelser i samarbeid med de mandatene som sitter i Sikkerhetsrådet i FN.

Oppgaven baseres på en deskriptiv forståelse av Genève kunngjøringen, pressmeldingene fra EU og Norge, det vil si en beskrivende tilnærming til dokumentene. Det innebærer at man ønsker å få innsikt i hva som egentlig sies. Som Jacobsen (2005) uttaler det i form av ord og setninger. Ordene og setningene som skal trekkes er innledningsvis i slutt kunngjøringen i Genève I og uttalelsene fra EUs pressmeldingen og den norske pressmeldingen. Formålet bak valget av disse dokumentene, er i hovedsak fordi det er ingen andre dokumenter som åpner rom for anerkjennelse av nasjonal koalisjonen i Syria. Jeg kunne ha valgt å fokusere på beslutningen til den arabiske liga, men det hadde gjaldt bare for Midtøsten. Min problemstilling fokuserer rundt Norges anerkjennelse, dermed utgjør pressmeldingen fra EU et viktig element fordi den utgjorde grunnlaget for norsk anerkjennelse.

Ifølge Jacobsen(2005) metoden man benytter bør tilfredsstillende to krav uansett hva slags empiri det dreier seg om. Empirien må være valid, det innebærer at den må være gyldig og relevant. Det andre kravet er at empirien må være reliabel, det vil si den må være pålitelig og troverdig. Genève Kunngjøringen er utarbeidet og implementert av FN, pressmeldingen fra EU er utarbeidet av Europa rådet og pressmeldingen fra Norge er utarbeidet av den norske regjeringen som er et meget kompetent organ, det er derfor liten grunn til å tvile på dokumentets gyldighet og pålitelighet. ”Et sentralt aspekt når vi skal vurdere en kildes pålitelighet, er å analysere hvilken mottaker informasjonen var rettet mot opprinnelig. Her gjøres det som regel et skille mellom det vi kan kalle private og offentlige kilder” (Jacobsen 2005, 181) Genève Kunngjøringen, pressmeldingen fra EU og pressmeldingen fra Norge er ment for det internasjonale samfunnet, derfor er helt klart offentlige kilder. Jacobsen (2005) peker på kvaliteten til kilden, der bør man vurdere hvilken kvalitet kilden har. ”Dette er først og fremst knyttet til hvilken kunnskap og kompetanse den som har skrevet ned informasjonen, har.” Som nevnt ovenfor så er kilden både personlig og institusjonelle. ”Hvis vi operer med institusjonelle kilder, vil vi ofte måtte basere oss på en vurdering av hvor troverdig selve institusjonen er. Og ved personlige kilder vil vi ofte vurdere om informasjonen er skrevet ned av en person med god kjennskap til det aktuelle temaet eller ikke.” (Jacobsen 2005, 182-183) Som tidligere nevnt er avsenderen av disse dokumentene utarbeidet av organer som sitter høyst i hierarkiet, FN, EU og Norge vil denne sammenheng anses å være en av de mest troverdige kildene i en så kompleks konflikt.

3.2 Folkeretten om anerkjennelse av nye regjeringer

Siden dette er en tverrfaglig oppgave, er det naturlig å kunne trekke inn juridiske aspekter ved anerkjennelse av regjeringer og prinsippet om suverenitet.

”Nye regjeringer i et land blir anerkjent av regjeringene i andre land. Slike anerkjennelser forekommer ikke når regjeringsskifter foretas på ordinær måte i samsvar med de konstitusjonelle regler i vedkommende land.” (Ruud og Ulfstein 2011, 172)

Ruud og Ulfstein (2011) viser først til at anerkjennelse av regjeringer bare er aktuelt hvor den nye regjeringen er kommet til makten på en irregulær måte, for eksempel etter borgerkrig, ved statskupp eller revolusjon. Etter Den Arabiske Våren har det blitt en kaotisk situasjon ikke bare i Syria men i hele Midtøsten. Det neste er det som Ruud og

Ulfstein (2011) trekker om ”hvilken regjering som representerer et land, er et intern anliggende, som folkeretten i stor grad overlater til den intern rett å avgjøre” (Ruud og Ulfstein 2011, 172). Her er det naturlig å trekke inn FN-pakten artikkel 2 punkt 7 om suverenitetsprinsippet. Nasjonalkoalisjonen i Syria har blitt anerkjent av organer som ikke er en del av befolkningen, heller ikke den nye regjeringen er tilstede i Syria, de opererer utenfor Syria. I min problemstilling er tematikken anerkjennelse av nye den regjering når det allerede eksisterer en fungerende regjering. ”En for tidlig anerkjennelse, det vil si før den nye regjering har etablert effektiv kontroll, kan her som ved anerkjennelse av nye stater bli ansett som en urettmessig innblanding i interne forhold” (Ruud og Ulfstein 2011, 172). Effektiv kontroll er nøkkelordet som jeg skal basere analysen på. Som Ruud og Ulfstein (2011) viser til at det oppstår problemstillinger når to regjeringer strides om retten til å representerer et land. (Ruud og Ulfstein 2011) Bashar- Al-Assad som er den rettslige regjeringen ble folkevalgt. Den nye regjeringen, som består av flere opprørsgrupper, har ikke blitt folkevalgt. Et lignende situasjon oppstod i 2011 i Libya. Den 15. Juli 2011 hadde over 30 regjeringer anerkjent libyske NTC som den legitime representanten for det libyske folk. Etter fulgt av den arabiske liga og lot NTC få Gaddafis plass ved bordet. Dermed kunne verden handle direkte med NTC, som ”Libysk myndigheter”. En kunne kjøpe olje fra dem og selge våpen til dem. Da kunne også opprørene hjelpes utenfra før de var blitt styresmakter i den alminnelige forståelsen av ordet (Hellestveit 2017)

4.0 Analyse

I denne delen skal jeg analysere Genève Kunngjøringen, pressmeldingen fra EU og pressmeldingen fra Norge. I Genève Kunngjøringen, pressmeldingen fra EU og pressmeldingen fra Norge skal jeg starte med å fortelle hva Kunngjøringen og pressmeldingene går ut på. Hvem som er avsender og hvem som er mottaker også analysere ordlydene. Det er ordlyden i form av den vanlige betydningen av nøkkelbegrepene, som jeg skal plukke ut. Disse nøkkelbegrepene skal bli satt opp mot det juridiske nøkkelordet effektiv kontroll, intervensjon prinsippet og suverenitets prinsippet samt diskriminering og likestilling av kjønn og etnisitet. Med kjønn mener jeg kvinners representativitet og med etnisitet vil jeg trekke in kurdere. Med representativitet mener jeg deres rolle innenfor den politiske og den humanitære plattformen.

4.1 Genève Kunngjøringen

I januar 2012 presenterte Den arabiske liga en fredsplan for Syria. Forslaget gikk ut på at Bashar al-Assad skulle overlate makten til sin visepresident, og en nasjonal samlingsregjering skulle ta over frem til et valg. Syria avviste planen (Hellestveit 2017, 290). Flernasjonalt initiativ for å finne en politisk løsning på konflikten i Syria avholdt i Genève, Sveits i juni 2012. Som også er kalt for Genève I og januar 2014 var det et nytt freds konferanse som heter Genève II, men fokuset er på Genève I (Leraand, Genèvekonferansen om Syria 2014b) Det er dette som blir benevnt som Genève kunngjøringen.

Communiqué er et fransk ord, betyr kunngjøring på norsk. Særlig brukt om meldinger fra offisielt hold for å gi en autorativ fremstilling til offentligheten (Hansen 2009). Siden det ble utarbeidet i byen Genève så heter det Genève Communiqué. Genève Kunngjøringen ble utarbeidet i juni 2012 av utenriksministre fra en rekke land, sammen med generalsekretærene i FN og League of Arab States, der de møttes som handlingsgruppen for Syria (Action Group for Syria). Landene som er listet opp under handlingsgruppene er China, Frankrike, Storbritannia, Nord Irland, USA, Tyrkia, Irak, Kuwait, Qatar og EU, men utelukket to viktige naboland Iran og Libanon.

Genève kunngjøringen er et veikart for fred identifiserte elementer som måtte være med i en forhandlet løsning for Syria. Det skulle være en syriskledet prosess, og skulle føre til et resultat som ble avgjort på en uavhengig og demokratisk måte (Hellestveit 2017, 290) Genève Kunngjøringen er utarbeidet av den såkalte Aksjonsgruppen for Syria "Action Group", det er representanter for FN, den Arabiske liga og EU så vel som nevnt tidligere andre stater. Dette er basert på retningslinjer og prinsipper nedfelt i FNs sekspunktplan som er forankret i FN-resolusjon nr. 2042 (2012) og 2043 (2012).

Sekspunktplanen er en fredsplan etablert av FN og den Arabiske Liga, grunnlaget er for å oppnå varig fred i Syria. Planen inneholder et samarbeid mellom Syria og FNs delegater, våpenhvile, humanitær bistand, arbeid for frigjøring av urettferdig fengslede personer, bevegelsesfrihet for journalister og demonstrasjonsfrihet. Resolusjonen innleder også med å bekrefte sin fulle støtte til gjennomføring av sekspunktplanen ved å iverksette en

omfattende politisk dialog med Syrias regjering og den syriske opposisjon. (Geneva Academy 2012)

Genève Kunngjøringen har 12 punkter, hvor 6 er i samsvar med FNs sekspunktsplan. Punkt 1, punkt 3, punkt 4 og punkt 6 har valgt å legge vekt på disse fire punktene. Disse punktene er relevante for min problemstilling og berører temaer rundt legitimiteten, politisk overgang og demokratisk styre. Jeg utelukker punkt 2, punkt 5 og punkt 7 til 12, disse punktene er viktige men for en annen problemstilling, siden disse punktene tar opp temaer som berør vold og våpenkonflikt.

4.1.1 Første avsnitt i kunngjøringen – Avsender og mottaker

Avsenderen av Genève Kunngjøringen er den så kalte Action Group for Syria (handlingsgruppen for Syria) jf. punkt 4.1 andre ledd. Videre er det viktig å legge vekt på hvem som ikke er avsenderen av Kunngjøringen. Iran er et av nabolandene til Syria som ikke er med som avsender i Kunngjøringen. Grunnlaget av at Iran ikke er med i Genève I er at de ikke er enige i Kunngjøringen. Iran har en avvisende holdning til både opposisjonen og de andre medlemslandene som er med på å støtte Genève kunngjøringen. Grunnlaget for avvisningen er at Iran er Assad vennlig. Assads fall vil koste Iran tap av makt, siden Syria er det eneste landet i Midtøsten som er styrt av en minoritet sjia styrt regjering, og Iran som den eneste majoritet sjia staten i Midtøsten, er det da naturlig for Iran å ha Assad – regime stående i Syria. Til tross for at delegater fra Assad regjeringen var tilstede under Genève I. Den andre grunnen er USA, Tyrkia og selve opposisjonsgruppen har avvist forslaget om å invitere Iran til Genève I. Grunnen er at disse landene likestiller Iran med Assad som hovedorgan for konflikten i Syria (Lund 2013)

Mottakeren av Genève Kunngjøringen er det internasjonale samfunnet som Norge, FN og EU. Genève I har som hovedmottaker Assad, gjennom Genève I prøver disse forskjellige organisasjonene og statene å sende et budskap til Assad om at hans brutalitet mot sin egen befolkning må ta slutt. Det er stor tvil om den syriske befolkningen kan lese Kunngjøringen, i og med at den har blitt utarbeidet på engelsk og ikke på arabisk, i tillegg har det blitt brukt avanserte ord og setninger. Dermed så forutsetter jeg at mottakeren av Genève Kunngjøringen ikke er den syriske befolkningen. Dette er et stort avvik, siden det gjelder suvereniteten til Syria.

Videre vil jeg vise til et av de viktige punktene som tar opp temaet rundt suverenitet.

4.1.2 Tredje punkt i kunngjøringen

Punkt tre er relevant fordi det tar opp prinsippet om suverenitet.

The members of the Action Group are committed to the sovereignty independence, national unity and territorial integrity of the Syrian arab Republic.

”Sovereignty independence” Suverenitetsprinsippet går kort fortalt ut på at alle stater er suverene og ikke underkastet noen annen vilje enn sin egen. Styrken til suverenitetsprinsippet gjør at prosessen for å kunne gå inn i en annen stats territorium med militær midler er tung og kompleks. (Ruud og Ulfstein 2011). FN-pakten artikkel 2 punkt 1 og 7 viser til at ”intet i denne pakt berettiger de Forente Nasjoner til å; blande seg inn i forhold som etter sin natur ligger innenfor noen stats egen jurisdiksjon eller innebærer at noe medlem må; underkaste slike saker bileggelse etter denne Pakt (FN-pakten 1945)

I den første pressmeldingen fra Norge som jeg vil analysere senere, legges det ikke vekt på suverenitet. Der er det kun fokus på å anerkjenne nasjonalkoalisjonen (Regjeringen.no 2012). I en senere pressmelding blir det imidlertid gjort rede for suverenitet, der Norge gjør det klart at de anerkjenner Syria som en suveren stat (Regjeringen.no 2017) I pressmeldingen fra EU er prinsippet om suverenitet omtalt.

”National unity og territorial integrity” som betyr nasjonalt samhold og territorial integritet, nasjonal samhold på basis av det syriske folkets nasjonalitet, som å være en syrisk araber. I Syria består 90 prosent av befolkningen av etnisk arabere, mens resten av befolkningen består av kurdere og armenere (Leraand, Syria 2016). Kurderne er den største minoriteten i Syria og holder for det meste til grenseområdene i nord og nordøst i Syria. De syriske kurderne deltok i det store folkelige opprøret mot president Bashar al-Assad. Kurderne er den største etniske gruppen i verden uten egen stat. Konflikten mellom den kurdiske befolkningen og de frie statlige myndighetene som kontrollerer de kurdiske områdene handler om territorium (Globalis 2016). Kurderne har flere ganger prøvd å etablere en egen stat som de kaller Kurdistan. I Syria har de kontroll over de byene som ligger nord for Syria. Syriske kurdere og deres allierte har godkjent en plan om å etablere en føderalstat som innebærer økt selvstyre i Nord-Syria (NRK urix 2016). I kunngjøringen

tilrettelegges forpliktelser for Syrias suverenitet og territorial integritet, det som blir paradoks er at kurdere kan få effektiv kontroll over den nordlige delen av Syria og dermed kan landet bli delt. Dette er i strid med prinsippet om territorial integritet, som er en av hoved elementene til suverenitetsprinsippet. Det er også lite som tyder at den nye nasjonalkoalisjonen har effektiv kontroll. Slik som kriteriet etter folkeretten tilsier.

4.1.3 Fjerde punkt i kunngjøringen

Under punkt fire vil jeg nevne noen momenter om legitimitet i Genève Kunngjøringen.

I Genève Kunngjøringen starter fjerde punkt med å ta opp noen problemstillinger i forhold til volden i borgerkrigen. Siden jeg har allerede i del 2 av oppgaven avgrenset mot, det som er viktig for min problemstilling knytter seg til begrepet ”political transition” og ”Legitimate aspirations”.

”Political transition”; overgang til en ny regjering, her er det en rekke problemstillinger som dukker opp. Det første er om det skal overføres til et legitimt regime eller et demokratisk styrt regime, skal lovgivningen basere seg på Sharia-loven. Disse elementene har stor betydning for det juridiske nøkkelbegrepet effektiv kontroll. Under dette punktet i kunngjøringen burde det ha blitt gjort rede for den politiske overgangen skal kunne ha effektiv kontroll. Uten effektiv kontroll kan det beregnes som innblanding i en annen stats interne forhold som politiske, økonomiske eller kulturelle institusjoner. Dette er i strid mot intervensjonsforbudet. I dagens intervensjonsforbud omfatter det mer enn bare forbud mot bruk av makt mot annen stats interne forhold (Ruud og Ulfstein 2011)

”Legitimate aspirations of the Syrian people” legitimitet kan ha en rekke forskjellige betydninger, betydningen avhenger av hvem som tolker det. Norges tolkning av ordet legitimitet indikerer som det var uttalt i pressmeldingen, en demokratisk styre. Men det kan i seg selv bety at en ny diktator kan tre inn, eller en styreform på basis av sharia-lovgivning. Legitim, som stemmer med gjeldende lov, lovlig, rettmessig. Et politisk system sies å være legitimt i den grad det nyter borgernes tillit og lojalitet. At noe legitimeres betyr at det har fått en form eller en begrunnelse som gjør det allment akseptert (Thorsen 2014) Her reiser det mange spørsmål; Hvem mener Genève kunngjøringen er legitim? Er det den sittende regjeringen eller er det den nye regjeringen? Hvis det er snakk

om ytelsen av borgerens tillit og lojalitet da er terror organisasjonen Den islamske Stat (IS) eller Den islamske staten i Irak og Levanten (Isil) har også mange borgerlige tilhengere. Det er mye tvil under dette avsnittet. Hele kunngjøringen gjelder for den nye regjeringen men tolkningen ordrett kan det gjelde for alle politiske og ikke politiske aspekter i Syria. Istedentfor å skrive ”fundamental human rights” så er det blitt valgt å bruke ”legitimate aspirations”. Dette er bevisst valg av ord og begrep, kan være på grunn av at de vil ha en muslimsk stat basert på Sharia lovgivning, det står ikke ordrett men selve begrepet gir rom for en slik tolkning.

Kriteriene til folkeretten avhenger av nøkkelbegrepet effektiv kontroll. For at en ny regjering skal kunne være legitimt må de ha effektiv kontroll over alle aspekter ved en stat.

4.1.4 Sjette punkt i kunngjøringen

Det sjette punktet i kunngjøringen dreier seg om politiske retningslinjer for koalisjonen. Denne delen av dokumentet er den viktigste og største delen av Genève kunngjøringen. Dette avsnitte forteller om grunnleggende prinsipper og vilkår for en politisk system i Syria. Altså perspektivene for framtiden og retningslinjer for forsvarlig politiske prosesser. Den er derfor veldig relevant for min problemstilling. Dette punktet er delt i 4 under avsnitter, mellom 1- 4. Men jeg har valgt kun å fokusere på noen punkter i del 1 og siste punkt i del 2.

Any political settlement must deliver to the people of the Syrian Arab Republic a transition that:

- Offers a perspective for the future that can be shared by all in the Syrian Arab Republic;

I hovedsak så er det nevnt her at hvert politisk enhet som skal bli etablert, for det Syriske folket må ha en overgang som; videre i litra a) et felles perspektiv som kan bli delt eller likestilt med alle i Syria. Grunnen til at jeg valgte akkurat litra (a) er på basis av generalisering av kjønn. ”Shared by all” kan i noen tilfelle utelukke noen grupper. Et godt eksempel på det er den Amerikanske uavhengighetserklæringen fra 1776, der ordlyden var ”All men are created equal”, ordlyden gir oss informasjon om at det gjelder alle i samfunnet. Men i realiteten var kvinner og slaver utelukket (Sirevåg og Julsrud 2016). Verken kvinner eller slaver kunne stemme eller hadde noen rettigheter. Som nevnt

tidligere er situasjonen i Syria slik at kvinner er undervurdert. Dette avsnittet taler for opptreden for den nye regjeringen og her er ikke kvinner nevnt. Som jeg tidligere tok opp temaet om kurdere, er det heller ikke nevnt her. Dette kan være som den Amerikanske uavhengighetserklæringen utelukker noen grupper i samfunnet. Dermed reiser det tvil om legitimiteten til vilkårene om en ny politisk enhet.

1. Perspektiv for the future. The aspirations of the people of the Syrian Arab Republic have been clearly expressed by the wide range of Syrians consulted. There is an overwhelming wish for a State that:
 - Is genuinely democratic and pluralistic, giving space to established and newly emerging political actors to compete fairly and equally in elections.
 - Complies with international standards on human rights
 - Offers equal opportunities and chance for all. There is no room for discrimination on ethnic, religious, linguistic or any other grounds.

I første punkt: "Genuinely democratic and pluralistic" det indikerer ordrett genuint demokrati. Som tidligere beskrevet så stod det "legitimate aspirations" der ble det ikke tatt opp temaet om kvinner, men her er det blitt brukt et annet begrep, som åpner for kvinners deltakelse. Når det er brukt ordet genuint så er det naturlig at kvinner kan være med. Pluralistisk begrepet åpner for inkludering av alle grupper i samfunnet. Videre er det nevnt political actors, det gir rom for både Assad og IS. I den norske pressemeldingen brukes det ordet "demokratisk styre" dette er ikke det samme som legitimt. Genève Kunngjøringen nevner ikke noe om et demokratisk styre, i dette punktet tar det opp begrepet genuint demokrati. Dette gjenspeiler med pressemeldingen fra EU. Der det oppfordrer nasjonalkoalisjonen til implementering av demokrati og menneskerettigheter.

I andre punkt trekkes det inn "international standards on human rights" her åpner det rom for både kvinner og kurdere. I pressemeldingen fra Norge, ble ikke dette tatt opp under anerkjennelsen. Dette bygger på et viktig prinsipp om menneskerettigheter, som i det norske pressemeldingen ikke ble tatt opp. Men ble korrigert på den senere pressemeldingen fra 2017. I pressemeldingen fra EU ble dette tatt opp som et viktig punkt, ikke bare ble det lagt vekt på men også ble gitt tilbud om støtte for å kunne oppfylle dette prinsippet.

I tredje punkt; Her er det et nytt fenomen "There is no room for discrimination on ethnic, religious....or any other grounds".

Diskriminering av etnisitet er naturlig å vektlegge på bakgrunnen av at Syria er oppbygd av flere etnisiteter, som jeg tidligere har gjort rede for. Dermed er det viktig at dette prinsippet kommer inn i kunngjøringen. Det er også viktig å nevne at kurdere var ikke representert i koalisjonen før 2013, der det Kurdiske Nasjonalrådet og Nasjonal Koalisjonen for Syrisk Revolusjonære og Opposisjons Krefter gikk inn i avtale om å handle sammen mot Assad regimet (Wilgenburg 2017). Dette indikere at koalisjonen ikke handler i strid med diskriminering av etnisitet.

Det neste er diskriminering av religion. Opprøret i Syria har betydelig kulturelle- og vesentlig religiøse, konfesjonelle drivkrefter. Om alle religiøse aspekter er med i styret, for eksempel sunnimuslimer, sjiamuslimer (alawitter) og kristne. Her reiser det spørsmål om nasjonal koalisjonen bygger på disse prinsippene. En del av det syriske samfunnsbildet er den sosiale motsetningen mellom et sunni-flertall og et alawitt-mindretall. Denne lå til dels under, og ble ytterligere forsterket gjennom, et opprør rettet mot et regime dominert av alawitter, iverksatt av en opposisjon dominert av sunnier (Leraand, Krigen i Syria 2017). Koalisjonen ble ikke anerkjent eller støttet av Iran, fordi Iran i samsvar med Russland er en aktiv støtter av Assad (Lund 2013). Iran er den eneste staten i Midtøsten som har majoritet av sjiamuslimer (Lodgaard 2017). Dette er åpenbart en god grunn til at Saudi – Arabia som har det største majoriteten av sunni-muslimer støtter koalisjonen. Derfor er det tvil om koalisjonen kan utrede en nøytral politikk når det gjelder diskriminering av religion. Hvis koalisjonen ikke har med alle religiøse aspekter, er det mindre sannsynlig at de klarer å ha effektiv kontroll over Syria, som er en av de grunnleggende kriteriene til folkeretten.

”Any other grounds” Gjennom dette kan det trekkes inn kvinner, det er ikke direkte uttalt om kvinner men tolkningen gir rom for kvinners deltakelse. Når det er slike uttalelser om diskriminering er det som oftest nevnt ”Gender” altså kjønn. Her hadde det vært naturlig å trekke inn FNs resolusjon 1325 (2000) og FNs resolusjon 65/283 (2011) som er kjernen om forbudet mot diskriminering av kvinner i politisk deltagelse. Som det tidligere ble nevnt i FN-resolusjonen 2061 (2012) om Irak. Her er det bevisst valg av ord og setninger, men det har her blitt utelukket, grunnlaget er åpenbart på bakgrunn av terror organisasjonen IS, derfor kan det være fare for å nevne kvinner i denne sammenhengen.

Del 2 i sjette punkt i kunngjøringen er et lite avsnitt om kvinner:

- Woman must be fully represented in all aspects of the transition.

I hele Genève Kunngjøringen er det kun sjettede punkt del 2 siste avsnitt, som nevner kvinner. Her blir det åpenbart at kvinner skal være med i hele prosessen, dette indikerer at de har tatt kvinners representativitet i betraktning. I dette aspektet hadde det vært veldig relevant å trekke inn FNs resolusjon 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2000), 1889 (2009), 65/283 (2011) og 2106 (2013), disse resolusjonene kunne ha fungert som en veikart for videre formidling av hva det menes med "all aspects". Disse resolusjonene som jeg refererte til er en manual for akkurat hvordan enten koalisjonen eller andre organisasjoner skal forholde seg til kvinners representativitet.

Videre i analysen er det viktig å sette rammer for mine to neste dokumenter, som jeg har valgt for min analyse er pressmeldingene fra Norge og EU.

4.2 Pressmeldingene fra EU og Norge

Jeg vil behandle pressmeldingene fra Norge og EU i felles fordi den norske åpenbart bygger på EUs. Dokumentene er basert på anerkjennelse av den nye paraplyregjeringen Nasjonalkoalisjonen i Syria. Pressmeldingen fra EU ble offentliggjort før den norske pressmeldingen, dermed er det naturlig å behandle den først. EU sammen med resten av verden som har anerkjent den nye koalisjonen, baserer sitt perspektiv på at en ny regjering er nøkkelen til fred i Syria. Pressmeldingen fra Norge baserer seg på samme vilkår som EU. Her skal jeg begynne først med å gi en oversikt over hvem som er avsender og mottaker. I andre omgang skal jeg drøfte i hvilken grunnlag Norge og EU anerkjente den nye regjeringen, når det allerede er en sittende regjering. For å tolke disse dokumentene må jeg se på ordlydene. Det er ordlyden i form av den vanlige betydningen av ordene som er grunnlaget. Analyserer dokumentene ut fra de elementene som er viktig for min oppgave. Disse funnene skal bidra med å flette et mer kompleks og ikke minst logisk forklaring.

4.2.1 EU

Avsenderen av pressmeldingen er Europeiske Unionen (EU). EU var også blant avsendere til Genève Kunngjøring. Selv om hver stat innad i EU fører sin egen utenrikspolitikk, så

søker EU å finne frem til en omformet politikk i viktige spørsmål. Mottakeren av pressmeldingen er medlemslandene i EU, og helhetlig det internasjonalesamfunnet. Etter min betraktning utelukker EU det syriske folket. Mottakeren av pressmeldingen skal kunne forstå budskapet. For å forstå budskapet er det to vilkår som må være oppfylt. Budskapet skal kunne formidles i et språk som mottakeren kjenner til og plattformen budskapet eller informasjonen blir formidlet. Pressmeldingen er på engelsk og fransk, det taler lite for at alle i Syria kan lese og forstå engelsk og ikke minst fransk. Ordene og setningene som er brukt, gjør det lite tilrettelagt for det syriske folket å lese. Plattformen som pressmeldingen fra EU ble offentliggjort på er EUs nettside. Under et slik opprør er det lite sannsynlig at det syriske folket har tilgang til en slik plattform. Grunnlaget for EUs anerkjennelse er bekymringen rundt nabolandene til Syria, som har blitt påvirket av konflikten. Eksempelvis Tyrkia og Libanon. Terror angrepene i Tyrkia og ikke minst den store flyktningbølgen (European Commission 2012) Videre skal jeg tolke begrepene, ordene og setningene som EU har brukt i sin pressmelding.

I pressmeldingen står det at representanter for FN sambandet skal finne en "Political solution" for krisen i Syria. Dette indikere som i Genève kunngjøringen "political transition". Herunder indikerer det at Assad må tre av fra sin posisjon. Her kunne det ha hvert nevnt det juridiske nøkkelbegrepet effektiv kontroll. En politisk løsning som ikke gir effektiv kontroll er i strid med prinsippet om intervensjon, der EU blander seg inn i andre stats interne forhold, herunder som anerkjennelse av det syriske nasjonalkoalisjonen som den legitime representant for det Syriske folket. Det er videre i pressmeldingen gjort rede for Syrias suverenitet, uavhengighet og territoriell selvstendighet. Dette er i samsvar med FN-pakten, prinsippet om suverenitet i artikkel 2 punkt 2 og 7. Dette er en viktig redegjørelse, som det ikke ble henvist til i pressmeldingen fra Norge.

"legitimate representatives of the aspiration of the Syrian people" Dette bygger nært opp mot political transition jf. Genève kunngjøringen fjerde punkt. Det betyr i hovedsak at EU betrakter Nasjonal koalisjonen som den legitime representant for det syriske folket. Det virker som at EU anerkjenner nasjonalkoalisjonen uavhengig av om de har effektiv kontroll eller ikke. Dette er også i samsvar med pressmeldingen fra Norge. Videre så referer EU i sin pressmelding "full inclusivness, subscribing to the principles of human rights and democracy" dette er også i samsvar med Genève Kunngjøringen jf. sjette punkt. Men dette punktet ble ikke nevnt i den norske pressmeldingen. "With all opposition

group” som også indikerer IS. Det neste ordet her som det skal legges vekt på er ”Credible alternative”. Det som ligger i ordet er troverdighet, men spørsmålet er hvem det indikerer til, skal nasjonal koalisjonen vise troverdighet overfor Syria eller FN, eller generelt Vesten (European Commission 2012) Det er disse prinsippene Norge bygger sin anerkjennelse av koalisjonen på. Norge i sin pressemelding tok ikke opp disse aspektene som kunne være en oppfordring til at kvinner og alle etnisiteter skulle være representative.

Det som setter min problemstilling på spissen er anerkjennelsen av Norge som jeg behandler under.

4.2.2 Norge

Avsenderen av Norges pressemelding er den norske regjeringen. Mottakeren for denne pressemeldingen er det norske og det internasjonale samfunnet. Siden dette ble gitt ut i NRK og på selve regjeringens side, er det da åpenbart at dette ikke var ment for det syriske folket. Det er lite sannsynlig at det syriske folket ser på norsk media eller kanalene regjeringen bruker for å formidle sin budskap.

I desember 2012 uttalte utenriksministeren i en pressemelding følgende;

Nasjonalkoalisjonen for de demokratiske og revolusjonære kreftene i Syria samler opposisjonen i kampen for et demokratisk styre. Norge anser i dagens situasjon Nasjonalkoalisjonen som den legitime representanten for det syriske folket. (Regjeringen.no 2012)

Begrepene som har blitt brukt er viktig å legge vekt på; demokratiske, revolusjonære krefter og legitime representanter.

Først så vil jeg tolke uttalelsen ”demokratisk styre”. Som jeg har nevnt tidligere under punkt 2.5 oppbygningen av nasjonal koalisjonen så var det lite som talte for kvinners representativitet. Heller ikke forbudet mot diskriminering av kjønn og etnisitet er blitt tatt opp her, som er et av de grunnleggende vilkårene for å få til et demokratisk styre er at kjønn og alle etnisiteter er med i alle aspekter av samfunnet. Legitimitet i demokratisk forstand, forutsetter at også kvinner er representert. Når Norge anerkjenner den syriske Nasjonalkoalisjonen som den legitime representant for det syriske folket, må en også se på kvinnens situasjon. Det neste spørsmålet som reises under begrepet ”styre” er hvem som er

med i styringen, med dette peker tolkningen på at både Assad og IS kan være en av disse kreftene. Den tredje problemstilling som reiser seg, ved bruken av dette begrepet, er det som er avgjørende for et demokratisk styre; At regjering skal bli folkevalgt gjennom folkeavstemning. Det er folket som skal avgjøre hvem som representere dem. Nasjonalkoalisjonen i Syria består av flere deler av den syriske opposisjonsgrupper, hver av disse gruppene har vært med i væpnede angrep, men de har ikke blitt valgt gjennom folkeavstemning som er et av de viktigste elementene for et demokratisk styre, dermed forutsetter demokratisk styre ”political transition”.

Det neste begrepet som jeg vil tolke er Revolusjonære krefter. Ordet revolusjonært betyr i hovedsak, viljen om å gjøre en revolusjon, dette strider med legitimitetsprinsippet. Det betyr i hovedsak at den sittende regjeringen skal avkastes og en ny regjering skal tre inn. Dette strider med prinsippet om intervensjon, et av de mest grunnleggende reglene i folkeretten er forbudet mot å blande seg inn (intervenere) i en annen stats indre anliggender. Dette kan utledes direkte av suverenitetsprinsippet, statene har en plikt til å respektere andre staters rett til selv å velge politisk, økonomisk og sosialt system (Ruud og Ulfstein 2011, 190-191) Ved å bruke begrepene demokratisk styre og revolusjonære krefter i felles går dette mot hensikten til begrepene.

Det siste begrepet er legitime representanter. Når det først blir brukt ordet legitime representant så gjør de seg enig i at nasjonalkoalisjonen er den lovlige representanten for det syriske folket, når det allerede sitter en lovlig folkevalgt representant i Syria nemlig Assad. Det reises mye tvil under grunnlaget for Norges anerkjennelsen av nasjonalkoalisjonen i 2012, fordi den er nesten identisk med pressmeldingen fra EU. Norge har bare brukt de samme uttalelsene som EU har brukt. Heller ikke den norske pressmeldingen tar hensyn til nøkkeltieriet effektiv kontroll når de anerkjente nasjonalkoalisjonen.

Jeg vil vise videre til en senere pressmelding fra utenriksdepartementet fra mars 2017. Denne pressmeldingen er viktig å ha med fordi dette er informasjon som gjenspeiler med pressmelding fra 2012 men samtidig er i kontras med konteksten av den første pressmelding. I pressmeldingen fra 2017 står det i overskriften ”Syria og folkerettslig anerkjennelse” (Regjeringen.no 2017) Spørsmålene ble stilt av Norsk telegrambyrå NTB. Første spørsmålet er om Norge anerkjenner folkerettslig Syria som en suveren stat og

president Bashar al-Assad som landets rettmessige statsoverhode? (Regjeringen.no 2017) Norske regjering svarte med at; ”Norge anerkjenner selvsagt Syria som en suveren stat, og vi har fra norsk side konsekvent forholdt oss til at det er Assad-regimet som i folkerettslig forstand representerer staten Syria overfor verdenssamfunnet” (Regjeringen.no 2017)

I den første pressemeldingen fra Norge i 2012 ble det gjort rede for at Nasjonalkoalisjonen må vinne større oppslutning blant befolkningen. Regimets brutalitet og overgrep er ingen unnskyldning for andre (Regjeringen.no 2012) Det er et stort skille mellom pressemeldingen fra 2012 og pressemeldingen fra 2017. Her er det helt klart at den norske regjeringen har trukket tilbake sin uttalelse. Videre i den senere pressemeldingen (2017) referer de til at den da værende regjeringen ikke bare anerkjente Nasjonalkoalisjonen men har bistått støtte, dette er i strid med prinsippet om intervensjon. Videre i pressemeldingen fra 2017 ble det påstått at; ”det har blitt gjort klart at dette ikke innbar noen anerkjennelse i folkerettslig forstand” (Regjeringen.no 2017). I pressemeldingen fra 2012 er det ikke blitt gjort rede for om at anerkjennelsen ikke var i folkerettslig forstand. Heller ikke i den senere pressemeldingen gjort rede for nøkkelt kriteriet effektiv kontroll i form av at den norske regjeringen ser Assad som folkerettslig representant for det syriske folket.

5.0 Avslutning

Problemstillingen er om Norges anerkjennelse av den Syriske Nasjonalkoalisjonen som den legitime representant for det syriske folket er i strid med folkeretten. Mine funn tilsier at dette må besvares bekreftende. Det folkerettslige kriteriet er ”effektiv kontroll” og den syriske Nasjonalkoalisjonen har ikke på noe tidspunkt hatt effektiv kontroll over Syria. Denne oppgaven har gjennom en dokumentundersøkelse kommet med flere eksempler på at disse anerkjennelsene anses folkerettsstridig etter suverenitetsprinsippet og intervensjonsprinsippet, dette ved å ikke vektlegge nøkkelt kriteriet effektiv kontroll. Som analysen viste har pressemeldingene brukt begreper som Political transition, legitimitet og demokrati. Political transition, setter mindre grenser for jurisdiksjonen til en ny politisk overgang. Overgangen har ingen betydning for hvordan lederen forholder seg til internasjonalrett eller menneskerettigheter, dette er ikke i samsvar med folkerettslig kriteriet effektiv kontroll, politisk overgang skal skje når det foreligger effektiv kontroll. I pressemeldingen fra EU og Genève kunngjøringen velger de begrepet legitimitet

mens Norge legger vekt på en demokratisk politisk overgang. I hovedsak er begge disse begrepene nesten det samme, men demokrati innebærer noe mer. I prinsippet så kan legitim bety en ny diktator, i en slik tolkning er Assad også legitim. Legitimitet tar ikke for seg inkludering av kvinner, etnisiteter og religion. Dette kan også bety at Syria kan bygge sine prinsipper på religiøse motsetninger som Sharia-loven, nøkkelkriteriet effektiv kontroll er da heller ikke nevnt som et vilkår for legitimitet. Demokrati som Norge står for, innebærer det inkludering av kvinner, kurdere og trosretninger som Sjia og Sunni muslimer. Kriteriene til folkeretten er at vi skal anerkjenne den som har effektiv kontroll, uavhengig om det foreligger legitimitet eller demokrati. Assad har i hovedsak ikke effektiv kontroll, men helhetlig har han mest territorielt kontroll. Ved bruk av begrepet effektiv kontroll åpner det for våpenhvile der det kan komme til en enighet om hvordan konflikten skal løses. Dette tyder på at avsenderen av disse dokumentene ikke er opptatt av effektiv kontroll, deres agenda er at visse grupper blant disse opprørerne skal bli den nye regjeringen i Syria, der uavhengig om de klarer å ha effektiv kontroll eller ikke. Kriteriene til folkeretten er derfor ikke oppfylt, Norges anerkjennelse er folkerettsstridig, i form av brudd på intervensjonsprinsippet og suverenitetsprinsippet, ved å anerkjenne en regjering som ikke har effektiv kontroll.

I en ny oppgave kunne det ha vært interessant å gjøre dokumentanalyse av den nye norske pressmeldingen fra mars 2017. I den norske pressmeldingen fra Mars 2017 tar det opp at Norge opplærte Nasjonalkoalisjonens styrker og akkurat disse styrkene feilbombet noen sivile områder, der mange mistet livet. Problemstillingen kunne være rundt om det kunne gi rettslige konsekvenser for Norge. I følge FNs resolusjon 2332 (2016) feilbombing av sivile områder, eller generelt bombing av sivile områder er forbudt. Forbudet omfatter også offentlig fasiliteter.

6.0 Referanseliste

Al Arabiya News. *Arab League recognizes Syria's new opposition bloc.* (lest. 22.02.2017)
<http://english.alarabiya.net/articles/2012/11/12/249215.html>

Amnesty internastional (2017) *flyktninger fra Syria* (lest. 18.05.17)
https://www.amnesty.no/tema/flyktninger-fra-syria/?gclid=CjwKEAajwjPXIBRDhwICRg-DbgHISJADP6QXpeaChZTdoLvZ5YTTKGV2f1UEC4cN3G-yHyPwsAYFKCBoC8Ezw_wcB

Barnard, Anne, Liam Stack, og Heather Murphy (2014). *An Invitation to Geneva Two* (lest. 10.05.17)
https://thelede.blogs.nytimes.com/2014/01/10/an-invitation-to-geneva-two/?_r=0

BBC News (2014) *What is the Geneva II conference on Syria?* (lest. 21.04.17)
<http://www.bbc.com/news/world-middle-east-24628442>

EuroMed Rights (2017) «Syria Fact Sheet on Violence against women.» *Situation report on violence against women in Syria.* (lest. 11.05.17)
<http://www.euromedrights.org/publication/situation-report-violence-women-syria/>

European Commission (2012) «3199th Council meeting.» *Council of the European Union.* (lest. 29.03.17)
http://europa.eu/rapid/press-release_PRES-12-467_en.htm

FN-pakten (1945) «FN-pakten.» *Charter of The United Nations.* (lest. 08.05.17)
<http://www.fn.no/FN-informasjon/Avtaler/FN-pakten/FN-pakten>

Fox19 (2013) *Three things to know about the Geneva Communique.* (lest. 21.04.17)
<http://www.fox19.com/story/23428794/three-things-to-know-about-the-geneva-communique>

Geneva Academy (2012) *International | UN resolutions and reports* (lest. 28.04.17)
http://www.adh-geneve.ch/RULAC/un_resolutions_and_reports.php?id_state=211

Globalis (2017a). *Konflikten i Syria* (lest. 23.04.17)
<http://www.globalis.no/Konflikter/Syria>

Globalis (2016) *Kurdistan.* (lest 28.04.17)
<http://www.globalis.no/Konflikter/Kurdistan>

Globalis (2017b) *Syria.* (lest 14.05.17)
<http://www.globalis.no/Konflikter/Syria>

Hansen, Tore (2009) *kommuniké* (lest. 26.04.17)
<https://snl.no/kommuniké>

Hellestveit, Cecilie (2017) *Syria En stor krig i en liten verden*. Sverige: Pax forlaget.

Inter - Parliamentary Union, (IPU) (2017) *Comparative data on the percentage of woman in each National Parliament* (lest. 21.04.17)

<http://www.ipu.org/wmn-e/arc/classif010117.htm>

Jacobsen, Ingvar, Dag (2005) *Hvordan gjennomføre undersøkelser?* Kristiansand: Høyskoleforlaget

Leraand, Dag (2014a) *Det syriske nasjonalrådet*. (lest. 06.05.17)

https://snl.no/Det_syriske_nasjonalrådet

Leraand, Dag (2016) *Free Syrian Army*. (lest. 06.05.17)

https://snl.no/Free_Syrian_Army

Leraand, Dag (2014b) *Genèvekonferansen om Syria*. (lest. 26.04.17)

https://snl.no/Genèvekonferansen_om_Syria

Leraand, Dag (2017) *Krigen i Syria*. (lest. 13.05.17)

https://snl.no/Krigen_i_Syria

Leraand, Dag (2016) *Syria*. (lest. 11.05.17)

<https://snl.no/Syria>

Lodgaard, Sverre (2017) *Iran*. (lest. 13.05.17)

<https://snl.no/Iran>

Lund, Aron (2013) *Can Iran Go to Geneva II Without Endorsing Geneva I?* (lest. 12.05.17)

<http://carnegie-mec.org/diwan/54046?lang=en>

Nousutile (2016) *Hva er krigens tåke?* (lest. 06.05.17)

<http://no.nous-utile.info/article/hva-er-krigens-take>

NRK urix (2016) *Kurdere danner selvstendig region i Syria*. (lest. 28.04.17)

<https://www.nrk.no/urix/kurdere-danner-selvstendig-region-i-syria-1.12859408>

Regjeringen.no (2017) *Syria og fokerettslig anerkjennelse*. (lest. 25.04.17)

https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/syria_ankjennelse/id2546415/

Regjeringen.no (2012) *Nasjonalkoalisjonen representerer det syriske folket*. (lest. 03.03.17)

https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/nasjonalkoalisjonen_syria/id709541/

Regjeringen.no (2014) *Svar på spørsmål om kvinners situasjon i konflikten i Syria og Irak*. (lest. 08.05.17)

https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/svar_isil01/id2008792/

Ruud, Morten, og Geir Ulfstein (2011) *Innføring i Folkerett*. 4. utgave. Oslo: Universitetsforlaget

Sirevåg, Torbjørn, og Ottar Julsrud (2016) *USAs historie*. (lest. 10.05.17)
https://snl.no/USAs_historie

Thorsen, Einar, Dag (2014) *Legitim*. (lest. 09.05.17)
<https://snl.no/legitim>

UN Security Council. 2012 «S/RES/2061.» *Iraq*. (lest. 12.05.17)
[http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2061\(2012\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2061(2012))

UN Security Council. 2012 «S/RES/2042.» *Middle East* (lest. 03.05.17)
[http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2042\(2012\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2042(2012))

UN Security Council. 2012 «S/RES/2043» *Middle East* (lest. 03.05.17)
[http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2043\(2012\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2043(2012))

UN Security Council. 2015 «S/RES/2249.» *Treats to international peace and security caused by terrorist acts*. (lest. 03.05.2017)
[http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2249\(2015\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/2249(2015))

United Nations (2012) «Final Communiqué .» *Action Group for Syria* (lest. 03.05.17)
<http://www.un.org/News/dh/infocus/Syria/FinalCommuniqueActionGroupforSyria.pdf>

Vogt, Kari (2014) *Alawitter* (lest. 11.05.17)
<https://snl.no/alawitter>

Vogt, Kari (2015) *Religion i Syria*. (lest. 11.05.17)
https://snl.no/Religion_i_Syria

Vogt, Kari (2012) *sjiamuslimer*. (lest. 11.05.17)
<https://snl.no/sjiamuslimer>

Vogt, Kari (2016) *sunniislam*. (lest. 11.05.17)
<https://snl.no/sunniislam>

Wilgenburg, van, Wladimir (2017) *A draft agreement between the National Coalition of the Syrian Revolution and Opposition Forces, and The Kurdish National Council*. (lest. 13.05.17)
<http://vvanwilgenburg.blogspot.no/2017/02/a-draft-agreement-between-national.html>